

உளவியல் நோக்கில் புறநானூற்றில் கையறு நிலைத் துறை

இரா. கற்பகவள்ளி ^{அ, *}, மு. கவிதா ^அ

^அ தமிழ்த்துறை, அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம், கோயம்புத்தூர்-641043, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Psychological View of Hand crafts Field in Puranauru

R. Karpagavalli ^{a, *}, M. Kavitha ^{a, *}

^a Department of Tamil, Avinashilingam Institute for Home science and Higher Education for women, Coimbatore-641043, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

kavithasampath.m@gmail.com

Received: 26-09-2022

Revised: 28-10-2022

Accepted: 01-11-2022

Published: 05-12-2022

ABSTRACT

Psychology is the academic and applied discipline that studies human mental functions and behaviors scientifically. A person belonging to this field is called a psychologist. These psychologists are classified as behavioral or social scientists. Basic psychological and neural functions are also revealed when psychologists attempt to understand the role of individuals mental activity or social behavior. The purpose of this study is to examine the field of handcrafts in Purananuru text from a psychological point of view.

Keywords: Nani, Atayittingal, Maratagai, Kyairu, Vadakiritut, Kunn, Seikalan, Personality, Manothattuwa

முன்னுரை

உளவியலாளர்கள் தனிப்பட்ட மன செயல்பாடுகளின் பங்கினையோ அல்லது சமூக ஒழுக்கத்தையோ புரிந்து கொள்ள முயற்சிக்கும் பொழுது அடிப்படையான உளவியல் மற்றும் நரம்பியல் செயல்பாடுகளும் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது (Gurumoorthi, 2009). உளவியலின் அடிப்படை ஆய்வு என்பது உள்ளுணர்வு, அறியும் ஆற்றல், கவனம் மன உணர்வு அல்லது உணர்ச்சி, வேகம், இயல் தூக்கம், மூளை செயல்பாடுகள், ஆளுமை, நடத்தை மற்றும் உள்ளார்ந்த தொடர்புகள் தொடர்பான ஆய்வை குறிக்கும். குறிப்பாக ஆழ்ந்த உளவியல் என்பது மயக்க நிலை மனது என்று கருதப்படுகிறது (Kalyanasundaram, 2005).

கையறு நிலைத்துறை

இறந்த அரசனை குறித்து அவனைச் சார்ந்தோர் இறங்குதல் கையறுநிலை எனப்படும். கை என்னும் சொல் ஆகுபெயரால் அதன் செயலைக் குறிக்கும். தலைவனை இழந்து செயலற்று நிற்பது கையறுநிலை எனப்படும். அது போல தலைவனை இழந்த குடிமக்களும் புலவர்களும் இறந்த அரசனை நினைத்து வருந்துவர். இது கையறு நிலைத்துறையில் விலக்கப்படுகிறது. கையறு நிலை தமிழ் சிற்றிலக்கியங்கள் என்னும் வகைகளில் ஒன்றாகும். தலைவனோ தலைவியோ இறந்த பிறகு அவர்களை சேர்ந்தோர் செயலற்ற வருந்தியதை கூறும் புறத்துறை கையறு நிலை என்னும் துறைக்குறிப்புடன் புறநானூற்றில் 41 பாடல்கள் உள்ளன. கை என்னும் சொல் தமிழில் செயல் என்னும்

பொருள் கொள்ளும். செயலற்ற நிலை அல்லது செய்வதறியா நிலை என பொருள்படுகிறது கையறுநிலை எனும் சொல்லாகும்.

கையறு நிலை இலக்கணம்

தலைவனேனும் தலைவியேனும் இறந்தமைக்கு அவர் ஆயத்தார் முதலானோர் செயலற்று வருந்தியமையை கூறும் புறத்துறை என்று எஸ் வையாபுரி பிள்ளை தொகுத்த பேரகராதி பொருள் அளிக்கிறது. மறைந்தோர் பொருட்டு அவர்களின் உற்றார் அடையும் துயர்நிலை.

“கழிந்தோர் தேஎத் தலிப்படருநீ இ

ஒழிந்தோர் புலம்பிய கையறு நிலையும்”

என்று தொல்காப்பிய வரையறையை பேரகராதி கூறுகிறது (Ilampooranar, 2005).

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கையறு நிலைக்கு இரண்டு வரையறைகளை அளிக்கிறது.

“செய்யழகன் மன்னன் மாய்ந்தெனச் சேர்ந்தோர்

கையறு உரைத்து கை சோர்ந் தன்று”

என்னும் வரியில் கழல் அணிந்த மன்னன் மாய்ந்த போது அவனைச் சேர்ந்தவர் செய்வதறியாது துயரொருவர். இது ஒருவகை கையறு நிலை என்று வரையறை கூறுகிறது (Ilampooranar, 2005). மற்றொன்று

“கழிந்தோன் தன் புகழ் காதலித்துரை பினும்

மொழிந்தனர் புலவர் அத்துறை அன்ன”

என்னும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வரி மறைந்தவனின் புகழை பெருந்துயருடன் எடுத்துரைப்பதும் கையறு நிலையே என வரையறை செய்கிறது. ஆனால் கையறு நிலை என்பதற்கு கைவிடப்பட்ட நிலை துயருட்ற நிலை என்னும் இரு பொருளிலும் சங்க பாடல்களில் கையாளப்படுகிறது (Jeyabal, 2004).

வடக்கிருத்தல் மரபு

வடக்கிருத்தல் என்பது பண்டைய தமிழரின் நம்பிக்கை சார்ந்த பழக்கவழக்கங்களில் ஒன்றாகும். இதனை ஆடவர்களே மேற்கொண்டனர். வடக்கு திசையை நோக்கி அமர்ந்த வண்ணம் உண்ணா நோன்பிருந்து உயிர் துறப்பதே வடக்கிருத்தல் ஆகும். முற்காலத்தில் போர்களின் போது புற முதுகில் புண் பட்ட தமிழர்கள் அதை அவமானமாக கருதுவர். அப்போது அவர்கள் வடக்கிருந்து உயிர்த்துறப்பர். இவ்வாறு கையறுநிலைத்துறையில் பொதுவியல் திணையில் புலவர் கலாத்தலையார் கூறுவது,

“புறப்புண் நானி மரத்தகை மன்னன்

வாள் வடக்கு இருந்தனன் ஈங்கு

நாள் போர் கழியல ஞாயிற்று பகலே”

என்று புலவர் பாடுகிறார். புறப்புண் பட்டோர் வடக்கிருந்து உயிர் விடுதல் அக்கால மரபு. அதன் வழி சேரமான் உயிர் நீத்தார். இப்பாடலில் சேரமான் பெருஞ்சேறலாக கரிகாற் பெருவளத்தோடு போர் செய்து புறப்புண் பட்டதால் நாணம் கொண்டு வடக்கிருந்து உயிர் நீத்தான். அவன் இறந்த பின்பு மண் தடவிய முழவு ஒலிக்கவில்லை. யாழிசை எழவில்லை. பாணைகள் உணவில்லாமல் வெறுமென இருந்தன. நெய் வைக்கும் பாத்திரம் கவிழ்ந்திருந்தது. வண்டுகள் மொய்க்கும் மதுவினை சுற்றத்தார்கள் அருந்தாமல் இருந்தனர். உழவர்கள் தம் பணியை மறந்து இருந்தனர். ஊரில் எவ்வித திருவிழாக்களும் நடத்தாமல் இருந்தனர். முழு நிலவு மாலையில் தோன்ற ஞானமுற்று மறையும் தூரியன் போல

உன்னைப் போன்ற வேந்தன் போரிட்ட போது புறப்புண் உண்டாகி அதற்காக நாணம் கொண்டு நீ வாழுடன் வடக்கிருந்தாய். நின்னையும் பகலையும் ஒருங்கே கண்டு மகிழ்ந்த எமக்கு இனி பகல் எவ்வாறு இன்பமுடன் கழியும் என்று நான் பெருஞ்சீரலா தன் இறந்தபின் இறந்த கையறுநிலை விளக்கப்படுகிறது (Jeyabal, 2004).

களிறு இறக்க வருந்திய பாகன்

கோப்பெருஞ்சோழன் ஆணைப்படி வடக்கிருந்து உயிர் நீத்தலை ஒழித்து உறையூர் சென்று வருந்தி பாடியது.

“பெருஞ்சோறு பயந்து பல்லாண்டு புறந்த

பெரும் களிறு இழந்த பைதர் பாகன்”

யானையின் உதவியால் சோற்றுக்கு கவலை இன்றி வாழ்ந்து வந்த யானை பாகன் யானை இறந்தபின் மிகவும் வருந்தி யானை கட்டிய கம்பத்தை கண்டு மிக வருந்துவான். அதுபோல இச்சோழ நாட்டு மன்னன் நீங்கி போனதால் புகழ்மிக்க இவ் ஊரின் மன்றத்தை கண்டு கலங்கினேன் என்று புலவர் பொத்தியார் பாடுகிறார் (Jeyabal, 2004).

பாரி மகள்களின் கையறு நிலை

வள்ளல் பாரியின் புதல்வி அங்கவை சங்கவை ஆவர். பாரியின் இறப்புக்குப் பின் இவர்களை பாரியின் நண்பனான கபிலரால் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தனர்.

“அற்றை திங்கள் அவ் வெண்ணிலவில்

எந்தையும் உடையே குன்றும் பிறர் கொளார்

இற்றை திங்கள் இப் வெண்ணிலவில்

வென்று எரி முரசின் வேந்தர் எம்

குன்றும் கொண்டார் யார் இளமே”

சென்ற மாதத்தின் முழு நிலவு தினத்தில் நாங்கள் என் தந்தையை உடையவராக இருந்தோம். எங்கள் மழையையும் யாரும் கைப்பற்றவில்லை என்று இம்மாதம் முழு நிலவு நாளில் வெற்றிக் கொண்டு முழுங்கும் முறையை உடைய வேந்தர்கள் எங்கள் மழையையும் கைப்பற்றிக் கொண்டனர் எங்கள் தந்தையையும் இன்று இல்லை என்று பாரி மகளிர் துன்பம் வரும் கையறு நிலை பாடல் விளக்கப்படுகிறது (Jeyabal, 2004).

புலவர் கபிலர்

நாட்டையும் தந்தையையும் இழந்த பாரி மகளின் நிலையை எண்ணியும் பாரி இறப்பிற்கு வருந்தியும் பாரி மகள் இறை பாதுகாக்கும் பொருட்டு புலவர் கபிலர் பாடுவது

“நட்டனை மன்னோ முன்னே இனியே

பாரி மாய்ந்தன கலங்கி கையற்று”

என பாடுகிறார் (Jeyabal, 2004).

முடிவுரை

உளவியல் என்பது பல நிலைகளில் உள்ள உள்ளத்தின் வெளிப்பாடாகும். இங்கு மன்னனை இழந்த மக்களின் கையறு நிலையும், புலவரின் மனக்கவலையும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. பெரும்

புகழையுடைய பரம்பு மழை மிகவும் சிறப்புடையது. உதிர்ந்த வளத்துடன் விளங்கி எமக்கு நட்புடைமையாக இருந்தது. இன்று பாரி இறந்த பின்பு யாம் பெரிதும் கலங்கி துன்பம் மிக்கவராய் கண்களில் நீர்மழ்க நிற்கின்றோம். கம்பு போன்று திராட்சையான முன் கையில் சிறிய வளையல்களை அணிந்துள்ள பாரியின் மகளிரை திருமணம் செய்து கொள்ளக்கூடிய உரிய கணவரை தேடுகிறேன் என்று கையறு நிலையில் பாடுகிறார். தலைவனை இழந்த அல்லது தலைவியை இழந்த கையறு நிலையும் புறநானூற்றில் உள்ள கையறு நிலையும் உளவியல் நோக்கில் இவ்வாய்வின் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

References

- Gurumoorthi, R. (2009) Sanga Ilakiya Sinthanaikal, Meyyapan Pathipagam, Chidambaram, India
 Ilampooranar, (2005) Tholkappiyam Porulathikaram, Saratha Pathipagam, Chennai, India.
 Jeyabal, R. (2004) Purananuru, New Century Book House, Chennai, India.
 Kalyanasundaram, G. (2005) Sanga Agapadalkalil Unarvu Porattam, Vaani Pathippagam, Coimbatore, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License